

QUÆSTIO MEDICA,
QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
MANE DISCUTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORUM.

Die Jovis decimâ Januarii.

M. MICHAËLE DE LA VIGNE,
DOCTORE MEDICO,
PRÆSIDE.

An morbi à solidis potius , quàm à fluidis ?

I.

U M A N U M corpus ex solidis & fluidis componitur. Solida, congeries sunt fibrarum, quæ mille inter se complicatæ modis glandulas, vasa, viscera, musculos, cæterasque partes efformant. Fibræ motu agitantur oscillatorio, quem à dura meninge omnium machinæ humanæ motionum activo principio mutuuntur. Dura mater, Pendulorum more jugiter oscillat. Is motus villorum hujus membranæ singulari peragitur structurâ ; in prima ovi explicatione inceperat,

2

& toto vitæ spatio *ἀντημάτω* perdurat. Oscillans dura meninx blandè cerebrum premit, spiritus inibi inclusos exprimit, primùm in medullam oblongatam, deinde in spinalem, tùm in nervos, denique in universum fibrarum systema. A fibris, duræ matris quasi ad nutum, oscillantibus liquida corporis hùc & illùc circumferuntur. Solidorum & fluidorum motus promovet aër : quod ex machinâ Pneumatica patet ; inde enim aëre per varias anthlationes exhausto, animal ibi inclusum convulsùm perit ; ob id scilicet quod, externo aëre summoto, spirales aëris interni particulæ jam liberæ resiliunt, à quibus nimium expansis fibrarum elater tollitur, fluidorumque circuitus cessat, ac tandem animal extinguitur. Itaque aëris ambientis virtute elasticâ fibræ & liquores sibi mutuò, quasi ad libellam, respondent. Et in hoc vita & sanitas stat. Si inter hæc, quæcunque ratione, æquilibrium aut imminuatur, aut penitus tollatur : mors, vel morbus incurrit.

I I.

SOLIDORUM & fluidorum nec una natura, nec vis eadem. Solida ex filis arcuè colligatis texuntur ; elatere instrui structura satis ostendit. Liquida seu humores, sunt succi, qui vasis continentur, quique ex minutis, parùm coherentibus & mobilibus conflati particulis solidorum pressioni cedunt, atque renituntur compressi, eoque nomine solidorum oscillationem accelerant. Solida fluidis longè potentiora æconomiam animalem gubernant. Cor fibrarum, quibus intertextum est, nisu, non insito & vitali igne, sanguinem propellit & circumagit. Ventriculi villorum robore, notas in Mechanicis vectium vires adæquante, cibi liquefcunt & in chylum mutantur. Ab oscillantibus vasorum fibris succi pinfantur, defæcantur, humorumque variæ fiunt secretiones, absque subsidiariâ fermentorum operâ. Musculorum fibræ, quasi totidem vectes multiplicati magnarum virium, membrorum motus exequuntur. Sensuum functiones fibrarum, ex quibus cujuslibet sensûs organum componitur, oscillatione absolvantur. Fibrarum aliæ, aliis elatere præpollere debent ut in se invicem agant ; si enim omnium æqualis planè foret resistentia, nullæque cederent, omnis machinæ motus extingueretur. Has inter inæquales fibrarum potentias proportionem servari necesse est, ad functionum corporis integritatem. Porro hancce symmetriam quàm mille res turbant ! Aër nimirum, cibus & potus, somnus & vigilia, motus & quies, animique Pathemata : Indè malorum prima labe.

I I I.

FIBRÆ causarum valetudinis evidentium noxas primæ sentiunt. Ab illis fibrarum tonus laxior aut tensor redditur. Ex hoc duplici vitio nascuntur morbi, quidam breves & acuti, qui citò vel tollunt hominem, vel ipsi citò finiuntur : Quidam longi in quibus neque sanitas in propinquo, neque exitium est. Acutos nimia fibrarum tensio facit, relaxatio chronicos. In acutis tensiores esse fibras fortiusque oscillare probant capitis dolor, & gravitas, vigilia, somnus inquietus, insomnia, deliria, convulsiones, vis-

cerum inflammationes cum dolorificis avulsionibus; excrementorum suppressiones vel profusiones, immodicæ humorum evacuationes, μετεωρίσματα, & sexcenta alia. Quorum in acutis apparentium ratio non aliundè repeti potest, quàm à violentiori duræ matris, propaginumque ejus oscillatione. Hic vulgò culpatur humor acidus aut acris, pungens, vellicans, urens: sed non æquius, quàm in Phreniticis & Maniacis, (quorum prodigiosos impetus à solâ fibrarum crispaturâ venire plus satis constat) similis humor accusatur. Dictis fidem ultrò facit acutorum curatio; in his namque ea conferunt auxilia, quæ corpus ὑγρον reddunt, ut Epaphæresis, Victus Humidus, Liberalis Potio, Fetus Emollientes, Anodyna, Hypnotica, Blanda Dejectoria, quibus teniores fibræ relaxantur. Contrariâ verò curatione, quæ per stimulantia instituitur, acutorum vehementia, symptomataque non medicocriter exacerbantur: Adauctâ nimirum, ejusmodi remedium stimulis, fibrarum systematis crispaturâ. Aliquandò tamen in acutis proficiunt stimulantia, ubi metus est, ne fibræ ultrâ punctum inflectionis contractæ, aut reflectionis distentæ oscillationem suam penitus amittant. In hoc casu temerarii non est medici (modo omnis alia medicina inutilis prospiciatur) fibras convellere, Mochlicis, Volatilibus, Vesicatoriis, Scarificatu, Frictionibus, Ligaturis, ut per hæc agitata moveantur fibræ ab eo statu, quo detinentur, earumque elater novetur. Neque ista medicina temeraria est, quam ab Hippocrate commendatam olim, hodiè à medicis renovatam feliciter videmus.

I V.

ACUTIS ut opponuntur longi morbi: Sic à contrariâ causa pendent, à relaxato fibrarum tono. Id manifestum est ex malo corporis habitu, coctionum depravatione, inspissatione succorum, obstructione viscerum, quibus diurni stipantur. Tot ansam vitis præbent imbecillius oscillantes fibræ; ex eo enim tardatur sanguinis circuitus, succorum tritus & commotiones languent. Rem ita esse declarant plurima quæ senes circumveniunt incommoda, similia iis quæ patiuntur homines, quos longus exercet morbus. Sunt autem macies, inappetentia, ἀσκήσια, humorum creditas, pedum tumores, &c. quæ à resolutis in senili ætate fibris tam necessariò pendent, quam notum est eandem ob causam paralisi, stupore, tremore, visûs, auditus, odoratusque imminutione senectutem affligi. Jam vero fibrarum tonus resolvitur vel sub mollioribus vel sub oneratis vel sub occalescentibus marcore filis, ex quibus illæ constantur; hoc in statu nec faciliè inflectuntur, nec faciliè resiliunt. Utrique huic vitio medentur diæta, potissimum ea quæ in alimento medicamentum continet, vacuantia, aperientia, alterantia imprimis amara, roborantia: Quæ licet diversimodè agant, in id tamen singula conspirant, ut vivida redeat oscillatio.

V.

IN morbis fluida vitiantur: Sed vitium à solidis. Hæc namque ut ordinatè mota sanæ æconomiae animalis statum primariò constituunt: Sic sui inordinatione motûs eundem prima evertunt. Interim iniusta semel

humoribus alteratio, in fibras recurrens morbosiores eas reddit. Plethora & Cacochymia, quæ morborum causæ internæ audiunt in scholis, fibræ morbosæ fetus sunt. Consuetæ excrementorum evacuatio si imminuatur aut supprimatur, succi necessariò in vasis exuperant; at quæ eliminari debent, parcius aut nullatenus excernuntur facultatis expultricis, quæ in fibrarum elatere sita est, culpâ. Digestionum, secretionumque error degeneres procreat succos; hic error in tritutam, quam malè absolvunt fibræ, refundendus est. Præposterum rerum, quas non naturales medici dicunt, usum insequuntur succorum redundantia, corruptio: Utramque idè ab illis proximè generari male concluderetur; vis rerum non naturalium nociua, in fibrarum systema sese primùm exerit. Enimverò videre est alios à diætæ errato quin & ab intermisso solum ejus ordine facilè lædi, alios contra, qui nullam vivendi legem servant, nullatenus offendi; cujus discriminis causa ea profectò est, quod in his firma, in illis tenera sùnt corporis stamina. Non aliundè hominum pars diuturnâ sanitate, longâ quæ adolescentiâ fruitur, dum ceteri celerrimè & senescunt & ægrotant. Gaudeant igitur bene nati, quorum ex meliore luto præcordia coaluere, id est ex integris & robustis fibris contexta sunt. Tam durabile est corporum ita compaginatorum robur, ut longiori solummodo dirui possit annorum serie, quâ tandem *Rumpitur funiculus argenteus, & recurrit vitta aurea, & conteritur hydria super fontem, & confringitur rota super cisternam.*

Ecclesiast.
c. 12. v. 6.

Ergo morbi à solidis potiùs, quàm à fluidis.

Domini Doctores disputaturi.

M. Carolus Contugi.

M. Philippus Douté.

M. Petrus Daquin, Medicus
Regis ordinarius.

M. Franciscus Vernage, Facultatis Decanus.

M. Amandus Douté.

M. Joannes Cordelle.

M. Joannes Baptista Dodart,
Serenissimi Ducis Aurelianensis
Medicus primarius.

M. Franciscus Gouël, Chirurgia Professor.

M. Petrus Ton.

Proponebat Parisiis JOANNES HERMENT, Parisinus,
Medicus Regis ordinarius utriusque aulæ Equestris designatus,
& Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1704.

Apud Viduam Francisci Muguet, Regis & Facultatis Medicinæ Typographi.